

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2022 r.

sprawy **S. G. (1)**

oskarżonego z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 23 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 221/22

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od S. G. (1) na rzecz T. P. 840 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że jego wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 736/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 23 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 221/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	1/ obrazy przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. a/ art. 7 k.p.k. przez dowolną, a nie swobodną ocenę zeznań P. K. poprzez przyjęcie, iż wiarygodne są twierdzenia świadka, iż oskarżony w rozmowie telefonicznej groził przebicciem opon w samochodzie prywatnym pokrzywdzonego T. P., podczas gdy zeznania te są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego, lakoniczne oraz wewnętrznie sprzeczne, bowiem P. K. w toku postępowania przygotowawczego twierdziła, iż oskarżony wielokrotnie powtarzał, iż przebije opony w samochodzie pokrzywdzonego i jeszcze była jedna groźba, a w toku postępowania sądowego stwierdziła, iż oskarżony raz powtórzył, że przebije opony w samochodzie pokrzywdzonego i wystosował jeszcze inne groźby, których świadek niestety nie pamiętał, b/ art. 7 k.p.k. przez dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień oskarżonego poprzez przyjęcie, iż są one wiarygodne wyłącznie w części, w której oskarżony przyznał się do wykonania telefonu do Prokuratury Rejonowej w Siedlcach dnia 29 października 2021 roku, a niewiarygodne w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

pozostałym zakresie, ponieważ w ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie linię jego obrony, bowiem świadek P. K. dokładnie zapamiętała treść gróźb sformułowanych przez oskarżonego, które wypowiedział on kilkakrotnie, podczas gdy zeznania świadka z toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego różniły się, oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu i brak jest innych dowodów potwierdzających treść rozmowy pomiędzy świadkiem, a oskarżonym, ponieważ w Prokuraturze nie istnieje system nagrywania rozmów,

c/ art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwość na niekorzyść oskarżonego, w sytuacji gdy przebicie opon w samochodzie może wyczerpywać również znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.,

2/ błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem mającej wpływ na treść orzeczenia obrazy w/w przepisów postępowania polegający na bezpodstawnym uznaniu, że oskarżony w dniu 29 października 2021 roku w nieustalonym bliżej miejscu, ze skutkiem w S. w woj. (...), kierował groźby karalne uszkodzenia mienia wobec prokuratora Prokuratury Rejonowej w Siedlcach T. P., w ten sposób, że groził przebicciem opon w samochodzie prywatnym pokrzywdzonego, które to groźby wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę ich spełnienia, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., podczas gdy jedynym dowodem

	bezpośrednim wskazującym na popełnienie przez oskarżonego przestępstwa są niewiarygodne zeznania P. K., które są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego, wewnątrznie sprzeczne, lakoniczne, a przy tym sformułowane przez osobę podległą pokrzywdzonemu z tytułu pełnionych obowiązków zawodowych, Z najdalej posuniętej ostrożności procesowej - obraży prawa materialnego, tj. art. 190 § 1 k.k., poprzez przyjęcie, iż groźba przebicia opon wypowiedziana wobec osoby trzeciej wyczerpuje znamiona przedmiotowego przestępstwa, podczas za groźbę karalną w rozumieniu przepisu art. 190 § 1 kk, nie można uznać groźby popełnienia wykroczenia, ponadto groźba karalna może mieć miejsce wyłącznie gdy sprawca informując osobę trzecią o groźbie, przynajmniej przewidywał, że groźba dojdzie do wiadomości pokrzywdzonego, i godził się na to, a nie zostało to w przedmiotowej sprawie ustalone.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego okazały się bezpodstawne, bowiem sposób procedowania Sądu I instancji, w szczególności w zakresie gromadzenia i oceny dowodów, ale też w zakresie dokonywania na ich podstawie ustaleń faktycznych, a następnie subsumpcji tego stanu względem przepisów prawa materialnego nie budzą w		

ocenie Sądu odwoławczego żadnych zastrzeżeń.

Zdaniem Sądu, wbrew zarzutom apelacji, ocena zebranych dowodów, w szczególności zeznań P. K. oraz wyjaśnień S. G. (2), dokonana została w sposób zgodny z treścią art. 7 kpk. Sąd dysponując rozbieżnymi relacjami tych osób co do treści wypowiedzi oskarżonego, przy braku innych dowodów bezpośrednich (jak nagranie przebiegu rozmowy, zeznanie innej osoba, przysłuchującej się jej przebiegowi itp.) przy dokonywaniu oceny, która z relacji jest prawdziwa, był zobowiązany nawiązać do dowodów pośrednich oraz zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego – czemu w pełni sprostał. Zauważyć bowiem za Sądem I instancji należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego relacja oskarżonego nie była w pełni konsekwentna i spójna, bo choć konsekwentnie twierdził, że jego wypowiedź miała charakter figury retorycznej – pytania, czy prokurator umorzyłby postępowanie, gdyby to właśnie jemu poprzebijano opony w samochodzie – to już niekonsekwentnie w postępowaniu przygotowawczym twierdził, że powiedział to w rozmowie telefonicznej z prok. P., w sądzie już, że z pewnością rozmawiał z kobietą, a nie z pokrzywdzonym. Tymczasem relacja P. K. była niezmienna – przesłuchana dwukrotnie wskazała ten sam przebieg rozmowy, wbrew apelacji na rozprawie głównej nie stwierdziła, że groźba przebicia opon padła tylko raz, wręcz przeciwnie, świadek potwierdziła, że groźby takie zostały powtórzone kilkakrotnie i z pewnością nie były to tylko uwagi co do prawdopodobnie innego wyniku postępowania, gdyby

pokrzywdzonym był kto inny niż oskarżony. Słusznie Sąd Rejonowy stwierdził, że brak jest podstaw do uznania zeznań tego świadka za nieprawdziwe. Nielogicznym byłoby, gdyby świadek miała nieprawdziwie przedstawiać treść wypowiedzi oskarżonego – doświadczenie życiowe daje liczne przykłady, gdy rzeczywiście niezadowoleni petenci często wyrażają swoje oburzenie po zaznajomieniu się z niekorzystnym dla siebie rozstrzygnięciem, deklarują zaskarżenie do rzeczywistych i medialnych najwyższych instancji, odwołują się do sumienia i moralnych czy religijnych konsekwencji podjęcia niesłusznego ich zdaniem decyzji, populistycznie pytają, czy rozstrzygnięcie byłoby takie samo, gdyby postępowanie dotyczyło np. dziecka osoby decydującej, jednak nigdy nie jest to podstawą do zawiadomiania kogokolwiek o możliwości popełnienia przestępstwa; jeśli więc P. K. uznała za konieczne zawiadomienie o treści wypowiedzi oskarżonego zarówno pokrzywdzonego, jak i przełożonego - Prokuratora Rejonowego w Siedlcach, logika wskazuje, że wypowiedzi te musiały zdecydowanie wykraczać poza granice tego typu częstych, nieprzyjemnych i niesprawiedliwych, ale jednak nie bezprawnych wypowiedzi. Zauważyć przy tym należy, że P. K. przekazała pokrzywdzonemu treść wypowiedzi oskarżonego, mimo iż jako pracownica Prokuratury z pewnością miała świadomość, że pociągnie to za sobą pewne, czasem uciążliwe, następstwa proceduralne, jak konieczność złożenia zeznań w postępowaniu przygotowawczym oraz następnie sądowym, w

obecności określanego przez nią jako napastliwy oskarżonego, z koniecznością odpowiadania na wnikliwe, być może podchwytliwe i nieprzyjemne pytania stron czy sądu, co również logicznie świadczy o tym, że gdyby wypowiedzi oskarżonego nie miały opisywanej treści i formy i gdyby nie istniało ryzyko, że oskarżony swoje groźby spełni, świadek wolałaby przemilczeć kolejną nieprzyjemną rozmowę telefoniczną i nie tracić czasu ani nerwów, zwłaszcza że słowa oskarżonego nie dotyczyły jej osobiście. Dlatego też Sąd, dokonując prawidłowo oceny dowodów, dokonał na ich podstawie równie prawidłowych ustaleń faktycznych, przyjmując za ich podstawę relację P. K. (1), a nie oskarżonego.

Nie można było uznać za zasadny również zarzutu obrazy art. 5 § 2 kpk poprzez niepowzięcie wątpliwości co do charakteru czynu, jakim oskarżony groził, w szczególności, że mógł grozić popełnieniem jedynie wykroczenia (z czym wiąże się również po części zarzut obrazy prawa materialnego, tj. art. 190 § 1 kk). Faktem jest, że groźbą karalną w rozumieniu art. 190 § 1 kk mogą być jedynie groźby popełnienia przestępstwa, a nie wykroczenia, jednakże z sytuacją taką nie mamy do czynienia w sprawie niniejszej i nie było żadnych podstaw, by powziąć w tym przedmiocie jakiegokolwiek wątpliwości, zwłaszcza takie, których nie dałoby się usunąć. Oskarżony wyraźnie i kilkakrotnie zagroził przebicciem opon w samochodzie pokrzywdzonego – używając liczby mnogiej. Nawet jeśli nie mówił, że przebije wszystkie cztery opony, to i tak musiał mieć na myśli więcej niż jedną, zwłaszcza że postępowanie

przygotowawcze, którego sposób zakończenia tak go zbulwersował, dotyczyło przebicia na jego szkodę dwóch opon samochodowych i swymi słowami oskarżony w sposób oczywisty nawiązywał do tamtego postępowania. Na tym tle zauważyć należy, że w tymże postępowaniu oskarżony, występując jako pokrzywdzony, owe dwie opony wycenił na 650 zł, wobec czego czując się skrzywdzony rozstrzygnięciem i chcąc w odwecie przekazać, że prokuratora spotka teraz to samo, ewidentnie miał na myśli czyn o charakterze porównywalnym, a nie czyn o dużo niższej społecznej szkodliwości (bo taki nie byłby w jego ocenie adekwatną odpłatą). Na marginesie, zdaniem Sądu poza przypadkami ewidentnymi należy uznać, że sprawca, który grozi innej osobie popełnieniem czynu zabronionego, który w zależności od różnych kwantyfikatorów może wyczerpać znamiona przestępstwa albo wykroczenia (złośliwe niepokojenie vs. stalking/znęcanie się, zniszczenie mienia, kradzież, łamanie praw pracownika itd.) robi to po nie po to, by tylko go zaniepokoić, zdenerwować, ale po to, by pokrzywdzony konkretnie zaczął się bać w przekonaniu, że ma czego, a więc sprawca co najmniej godzi się z tym, że jego groźba zostanie zrozumiana jako groźba popełnienia czynu poważniejszego niż wykroczenie.

Powyższe uwagi dotyczą również zarzutu niewypełnienia znamion występku poprzez brak zamiaru oskarżonego, by groźba do pokrzywdzonego dotarła. S. G. bynajmniej nie prosił P. K., by wypowiedane przez niego słowa zachowała dla siebie, a powtarzając je w zdenerwowaniu

i kilkakrotnie musiał co najmniej godzić się z tym, że zostaną mu one przekazane (zwłaszcza w świetle słów, wypowiedzianych w odpowiedzi przez świadka), zaś jego demonstracyjnie okazywany również na rozprawie głównej stosunek do pokrzywdzonego pozwala na stwierdzenie, że zdecydowanie chciał, by pokrzywdzony te jego zapowiedzi usłyszał.		
Wniosek		
O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia</i>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III-IV	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty te składają się zaś wydatki oskarżyciela posiłkowego związane z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru (w wysokości stawki minimalnej) i wydatki Skarbu Państwa. Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, poniesionych w związku z przeprowadzeniem postępowania odwoławczego (od wydatków stron Sąd zwolnić nie może) uznając, że ze względu na sytuację materialną ich poniesienie przez oskarżonego byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana